A BÍRÓSÁG VÉGZÉSE (negyedik tanács)

2005. január 18. *

A C-325/03. P. sz. ügyben,

José Luis Zuazaga Meabe (lakóhelye: Bilbao [Spanyolország], képviselik: J. A. Calderón Chavero és N. Moya Fernández abogados)

fellebbezőnek

a Bírósághoz a Bíróság alapokmányának 56. cikke alapján 2003. július 21-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviselik: O. Montalto és I. de Medrano Caballero, meghatalmazotti minőségben),

alperes az elsőfokú eljárásban,

* Az eljárás nyelve: spanyol.

a **Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (BBVA)** (székhelye: Madrid [Spanyolország], képviseli: J. de Rivera Lamo de Espinosa abogado),

fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó a fellebbezési eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: K. Lenaerts tanácselnök, J. N. Cunha Rodrigues és M. Ilešič (előadó) bírák,

főtanácsnok: M. Poiares Maduro,
hivatalvezető: R. Grass,

a főtanácsnok meghallgatását követően,

meghozta a következő

Végzést

1 Fellebbezésében Zuazaga Meabe arra kéri a Bíróságot, hogy az helyezze hatályon kívül az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának a T-15/03. sz., Zuazaga Meabe kontra OHIM — BBVA (BLUE) ügyben 2003. április 28-án hozott azon végzését (az EBHT-ban nem tették közzé a továbbiakban: a megtámadott végzés), amellyel az Elsőfokú Bíróság elutasította a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és

formatervezési minták) (OHIM) második fellebbezési tanácsának 2002. október 24-i (R 918/2001-2. sz. ügy) azon határozatának hatályon kívül helyezése iránti keresetet (a továbbiakban: a vitatott határozat), amellyel az OHIM elutasította Zuazaga Meabénak a Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (a továbbiakban: BBVA) által bejelentett BLUE szómegjelölés közösségi védjegyként történő lajstromozása elleni felszólalását.

A jogvita előzményei, az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás és a megtámadott végzés

2 Miután a BBVA lajstromozás iránti kérelmet nyújtott be az OHIM-hoz a BLUE szómegjelölés közösségi védjegyként történő lajstromozása iránt, Zuazaga Meabe a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) 42. cikke alapján felszólalt a BILBAO BLUE nemzeti szóvédjeggyel való összetéveszthetőségre hivatkozva, amelynek ő a jogosultja.

3 Az OHIM felszólalási osztálya először helyt adott a felszólalásnak, végül azonban a vitatott határozattal, amelyet Zuazaga Meabénak 2002. november 4-én tértivevényes ajánlott levélben kézbesítettek, elutasította.

4 Zuazaga Meabe keresetet nyújtott be az Elsőfokú Bíróságnál a vitatott határozat hatályon kívül helyezése iránt. A keresetlevél másolata 2003. január 3-án faxon, az eredeti példány 2003. január 15-én érkezett be az Elsőfokú Bíróság Hivatalához.

5 Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott végzés 8–11. pontjában először is megállapította, hogy a kereset benyújtására rendelkezésre álló határidő a 40/94 rendelet 63. cikkének (5) bekezdése és az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 102. cikkének (2) bekezdése alapján 2003. január 14-én lejárt.

6 Az Elsőfokú Bíróság ezután a megtámadott végzés 12. pontjában arra mutatott rá, hogy bár a keresetlevél 2003. január 3-án, a keresetindítási határidő lejárta előtt faxon beérkezett az Elsőfokú Bíróság Hivatalához, az eredeti példány azonban csak 2003. január 15-én, azaz az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 43. cikkének (6) bekezdésében megállapított tíznapos határidőn túl érkezett meg, ennek megfelelően kizárólag az eredeti példány benyújtásának napját lehetett figyelembe venni, és így a keresetlevelet késedelmesen nyújtották be.

7 Végül a megtámadott végzés 13. pontjában az Elsőfokú Bíróság hangsúlyozza, hogy a kereset benyújtója nem igazolt olyan előre nem látható körülményeket vagy *vis maior* fennállását — illetve azokra nem hivatkozott —, amelyek esetében a Bíróság alapokmánya 45. cikkének (2) bekezdése lehetővé tenné a szóban forgó határidőtől való eltérést.

8 Következésképpen az Elsőfokú Bíróság a keresetet mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant elutasította.

A fellebbezés

9 A fellebbező öt jogalapra alapított fellebbezésében a megtámadott végzés hatályon kívül helyezését és az ügynek az Elsőfokú Bíróság elé történő visszautalását kéri.

10 Az OHIM nem nyújtott be válaszbeadványt.

11 A BBVA kéri a fellebbezését elutasítását és a fellebbező kötelezését a költségek viselésére.

12 A Bíróság eljárási szabályzatának 119. cikke szerint, ha a fellebbezés teljes egészében vagy részben nyilvánvalóan elfogadhatatlan, illetve nyilvánvalóan megalapozatlan, a Bíróság az előadó bíró jelentése alapján és a főtanácsnok meghallgatását követően a fellebbezést indokolt végzéssel teljes egészében vagy részben bármikor elutasíthatja.

A második, harmadik, negyedik és ötödik jogalapról

13 A felperes a második, harmadik, negyedik és ötödik, együttesen vizsgálandó jogalapban azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzatának 102. cikkét, a Bíróság eljárási szabályzata 81. cikkének 2. §.-át, az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzatának 103. cikkét, valamint a Bíróság eljárási szabályzatának 82. cikkét, illetve az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 43. cikkének 3. §-át és 6. §-át.

14 A felperes lényegében előadja, hogy ezek a rendelkezések az arányosság elvét és egyfajta „jogi tűréshatárt" fejeznek ki az eljárási határidők meghosszabbítása terén, és így az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 43. cikkének 6. §-ában a keresetlevél eredeti példányának benyújtására megállapított tíznapos határidő nem a fax beérkezésétől kezdődően számítandó, hanem az eljárási szabályzat 102. cikkének 2. §-a és a 40/94 rendelet 63. cikkének (5) bekezdése együttes olvasatából adódó két hónap és tíz nap lejártával.

15 Ezért a keresetlevél eredeti példányának benyújtására nyitva álló határidő a szóban forgó ügyben nem 2003. január 14-én, hanem január 24-én telt le, következésképpen a kereset nem volt elfogadhatatlannak tekinthető.

16 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint ebben a vonatkozásban csak egészen kivételes esetben, a Bíróság alapokmánya 45. cikkének (2) bekezdése szerinti előre nem látható körülmények vagy *vis maior* fennállásakor lehet eltérni az eljárási határidőkre vonatkozó közösségi szabályoktól, mivel ezeknek a rendelkezéseknek a szigorú alkalmazása megfelel a jogbiztonság követelményének, illetve annak a feltételnek, hogy a bírósági eljárásban ne érvényesülhessen a megkülönböztetés és az önkényes bánásmód (lásd különösen a C-239/97. sz., Írország kontra Bizottság ügyben 1998. május 7-én hozott végzést [EBHT 1998., I-2655. o., 7. pont] és a C-369/03. P. sz., Forum des migrants kontra Bizottság ügyben 2004. február 19-én hozott végzés [EBHT 2004., I-1981. o.] 16. pontját).

17 Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 43. cikkének 6. §-a szerint az a nap, amelyen a beadvány aláírással ellátott eredeti példányának másolata faxon a Hivatalba beérkezik, csak akkor irányadó az eljárási határidők számításának szempontjából, ha a kérelem aláírással ellátott eredeti példánya ezután legkésőbb tíz napon belül beérkezik a Hivatalhoz.

18 Következésképpen nem fogadható el az az értelmezés, miszerint ez a határidő — függetlenül a fax beérkezésének napjától — az eljárási szabályzat 102. cikkének 2. §-a és a 40/94 rendelet 63. cikkének (5) bekezdése együttes olvasatából adódó két hónap és tíz nap lejártával kezdődik. Nevezetesen arra kell rámutatni, hogy ha — mint a jelen ügyben — a telefax az Elsőfokú Bíróság előtt kereset benyújtására megállapított határidő lejárta előtt több mint tíz nappal érkezik be, az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 43. cikkének 6. §-a alapján ez a határidő nem hosszabbodik meg.

19 Mivel a jelen ügyben a fellebbező keresetlevelét faxon továbbította, amely 2003. január 3-án érkezett be, a keresetlevél eredeti példányát legkésőbb 2003. január 13-án kellett volna az Elsőfokú Bíróság Hivatalához benyújtani ahhoz, hogy figyelembe lehessen venni a faxot. Mivel a keresetlevél eredeti példánya csak ezt követően, január 15-én érkezett be, az Elsőfokú Bíróság helyesen állapította meg, hogy a keresetindítási határidők számítása szempontjából kizárólag ez a nap az irányadó.

20 Ezért a második, harmadik, negyedik és ötödik jogalapot mint nyilvánvalóan megalapozatlant el kell utasítani.

Az első jogalapról

21 A fellebbező az első jogalapot arra alapítja, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette a Bíróság alapokmányának 45. cikkét, amikor elmulasztotta megállapítani az e rendelkezés szerinti *vis maior* fennállását.

22 A fellebbező előadja, hogy a keresetlevele eredeti példányát 2003. január 7-én, azaz hét nappal a keresetindítási határidő lejárta előtt a Cibeles Mailing SA társaságra (a továbbiakban: Cibeles Mailing) bízta azzal, hogy továbbítsa a spanyol postának. Következésképpen nem lehetett előre látni, hogy a küldemény késedelmesen fog beérkezni az Elsőfokú Bíróság Hivatalához. A fellebbező szerint nem lehet felróni neki, hogy nem folyamodott gyorsabb megoldáshoz (magán-kézbesítőszolgálathoz), mivel Spanyolországban a postai szolgálat a legbiztonságosabb és leghatékonyabb küldési mód.

23 A fellebbező ezt azzal egészíti ki, hogy ha a fél minden tőle telhetőt megtett annak érdekében, hogy a beadvány eredeti példányát valamely szokásos igazgatási szolgálatra rábízza, az arányosság elve a határidők rugalmas kezelésére kötelezi az Elsőfokú Bíróságot.

24 Bevezetésként megállapítandó, hogy az eljárási szabályzata 111. cikke alapján végzést hozó Elsőfokú Bíróság nem tájékoztatta Zuazaga Meabét a keresetlevél határidő elmulasztása miatti elutasításáról, és nem hívta fel a keresetlevélnek a Hivatalhoz történt beérkezésére vonatkozó késedelem igazolására. Következésképpen nem

róható fel a fellebbezőnek, hogy a fellebbezési eljárásban hivatkozik először a *vis maior* fennállására.

25 A Bíróság alapokmányának 45. cikkében említett *vis maior* fogalma egyfelől objektív, az érdekelt körén kívül eső és rendkívüli körülményekre vonatkozó elemet foglal magában, másfelől pedig olyan szubjektív elemet, amely azzal függ össze, hogy az érdekelt köteles védekezni a rendkívüli esemény következményei ellen, megtéve ennek során — anélkül, hogy túlzott áldozatot hozna — a megfelelő intézkedéseket. Az érdekeltnek különösen az eljárás lefolyására kell gondosan ügyelnie, és többek között a megállapított határidők betartására kell gondot fordítania (a C-195/91. P. sz., Bayer kontra Bizottság ügyben 1994. december 15-én hozott ítélet [EBHT 1994., I-5619. o.] 32. pontja). A *vis maior* fogalma tehát nem vonatkozik arra az esetre, amikor valamely gondos és körültekintő személynek objektíve módjában állt volna megakadályozni a keresetindítási határidő lejártát (a 209/83. sz., Ferriera Valsabbia kontra Bizottság ügyben 1984. július 12-én hozott ítélet [EBHT 1984., 3089. o.] 22. pontja).

26 A jelen ügyben a fellebbezésből kitűnik, hogy Zuazaga Meabe hagyta, hogy a fax elküldését követően négy nap elteljen, mielőtt — csak hét nappal a keresetindítási határidő lejárta előtt — a keresetlevél eredeti példányát nem közvetlenül a postára, hanem a Cibeles Mailingre bízta, amely maga is két napot késlekedett azzal, hogy ajánlott küldeményként megküldje az iratot az Elsőfokú Bíróság Hivatalához. Ebből az következik, hogy Zuazaga Meabe magatartásával növelte annak veszélyét, hogy keresetlevele késedelmesen érkezik be az Elsőfokú Bírósághoz, és így nem járt el olyan gondossággal, amely a határidők betartását illetően átlagosan körültekintő kérelmezőtől elvárható.

27 A gondosság ilyen hiánya kizárja a *vis maior* fennállását, következésképpen az első jogalapot mint nyilvánvalóan megalapozatlant el kell utasítani.

28 Következésképpen a fellebbezést mint nyilvánvalóan megalapozatlant el kell utasítani.

A költségekről

29 A Bíróság eljárási szabályzatának 118. cikke alapján a fellebbezési eljárásban is alkalmazandó 69. cikkének 1. §-a szerint a költségekről az eljárást befejező ítéletben vagy végzésben kell határozni, 2. §-a szerint pedig a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A fellebbezőt, mivel pervesztes lett, a BBVA kérelmének megfelelően saját költségein felül a beavatkozó költségeinek megfizetésére is kötelezni kell. Azonban az OHIM, mivel nem terjesztett elő arra vonatkozó kérelmet, hogy a Bíróság a fellebbezőt kötelezze a költségek viselésére, maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határoz:

1) A fellebbezést elutasítja.

2) Zuazaga Meabe saját költségein felül a Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA költségeit is viseli.

3) A Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) maga viseli saját költségeit.

Aláírások